

Vi vil gerne være fremtiden i et offentligt sundhedsvæsen, men ikke for enhver pris!

Hvis fremtidens sundhedsvæsen skal være i den verdensklasse, som politikerne taler om, så er det helt afgørende, at der er nok sygeplejersker. Udviklingen hen mod færre ansøgere og et stort frafald på sygeplejerskeuddannelsen skal tages alvorligt. Her vil bedre arbejdsvilkår og en højere løn til sygeplejerskerne være et skridt i den rigtige retning. Hvis vi unge skal vælge en fremtid som sygeplejersker, så må politikerne tage os alvorligt.

Tilslutningen til sygeplejerskeuddannelsen falder fortsat.

Hvis der ikke bliver bedre forhold for sygeplejersker på arbejdspladserne – herunder flere hænder og bedre løn - vil flere og flere fravælge uddannelsen. Konsekvenserne af den lave tilslutning ses allerede på afdelingerne, hvor man må løbe hurtigere end før, og tiden til den enkelte patient er faldet markant. Kvaliteten af sygeplejen risikerer uden tvivl at falde på længere sigt, og fortsætter situationen uden en løsning, kunne man forestille sig, at afdelingerne vil være tvunget til at tage ufaglært arbejdskraft ind, hvilket vil underminere den høje kvalitet af sygepleje, vi er uddannet til at udføre. Dette vil i længden blive meget dyrt for samfundet, da det vil føre til længere indlæggelser, flere fejlbehandlinger og mindre tillid til det offentlige sundhedsvæsen.

Betingelser for kvalificerede sygeplejersker i fremtiden.

Der er 3 fundamentale betingelser for at fremtiden kan byde på kvalificerede sygeplejersker.

1. God uddannelse – herunder tilstrækkelig vejledning i praktikperioderne.
2. Tilstrækkelig bemanning af sygehusene
3. Rimelige lønforhold

Kvaliteten af vejledningen i praktikperioderne er dalende, da vejledernes tid og ressourcer er knappe. Vi studerende mærker dagligt de manglende ressourcer ude på afdelingerne, og hører om store variationer i tilfredsheden hos de studerende på afdelingerne, hvilket primært skyldes, at der ikke er sat nok ekstra tid af til den kliniske vejleders opgaver. Afdelingerne formår ikke at løbe rundt, hvis de kliniske vejledere ikke indgår i den daglige bemanning. Eksempelvis oplever flere og flere, at der knapt er tid til at spise frokost, fordi der er så mange patienter, der skal passes. Flere studerende føler sig oversete eller oplever, at de er en ekstra byrde – ikke en optimal situation når det drejer sig om den studerendes læring, den studerende skulle jo helst føle, at det er i orden at

stille spørgsmål. Der skal skabes et miljø, hvor det er attraktivt at have med de studerende at gøre. En løsning på problemet kan til en start være, at aflønne de kliniske vejledere bedre og at give dem mere tid til de studerende, hvilket på sigt vil bedre læringsmiljøet for os studerende. Vi er bange for at miste endnu flere medstuderende, fordi de ikke kan overskue klinikken, idet de ikke får talt om de problemer og oplevelser, som de har i klinikken.

Et offentligt eller et privat sundhedsvæsen?!

Et andet problem er forholdet mellem det offentlige og det private sygehussystem. Så længe lønnen i det offentlige ikke kan konkurrere med lønnen i det private sundhedsvæsen eller i vikarbureauerne, vil det offentlige få stadig sværere ved at tiltrække sygeplejersker og behandlingen på de offentlige sygehuse blive stadig ringere. Vi frygter, at fremtidens sygeplejersker i højere grad vil vælge at arbejde i det private, da lønnen her er højere og forholdene bedre. De privatansatte tjener 10.000 kr. mere om måneden og har bedre arbejdstider - hvem kunne ikke godt tænke sig det? Hvis lønnen stiger i det offentlige vil det igen blive mere attraktivt at arbejde her, og manglen på sygeplejersker vil da falde.

Hvem skal endvidere tage sig af sygeplejerskeuddannelsen, hvis der alene skabes et privat sundhedssystem? Hvis samfundet vælger at prioritere den private sektor frem for den offentlige, er vi bange for konsekvenserne. Vi mener, at sygeplejeskolerne skal styres fra undervisningsministeriet, og at uddannelsen skal være i offentligt regi.

Synet på sygeplejefaget skal ændres.

Vi kunne endvidere ønske, at synet på faget ændres, da det i offentligheden ofte har en lav status. Dette medfører, at kvalificerede sygeplejersker søger over i andre fag. Som studerende er det endvidere befordrende at vide, at samfundet værdsætter ens kommende arbejde. En sådan anerkendelse vil også kunne trække nye studerende til. Der mangler en forståelse for, hvad en sygeplejerske er og gør. Dele af befolkningen kan ikke se forskel på sygeplejersker og social og sundheds assistenter. Endnu et argument for at lønnen må stå mål med uddannelsen.

Derfor er det ikke acceptabelt at sygeplejersker i et moderne samfund skal kæmpe med et lønfterslæb på 27 %, og at der skal en strejke til for at få opmærksomhed og gøre sig håb om bare at rette op på noget af denne ulighed.

Vi ved at vores arbejde er værdifuldt! Det ses tydeligt, når vi kommer ud på afdelingerne. Her er patienternes taknemmelighed og glæde åbenlys. Men politikerne må vågne op til virkeligheden; denne taknemmelighed kan vi ikke købe rugbrød for og betale husleje med.

Afrundende ord..

Vi er jo ikke naive og blåøjede som sygeplejestuderende – at være sygeplejerske er et job, som vi skal leve af - et virkeligt spændende og interessant job, hvor man har mulighed for at hjælpe mennesker med sygdom og mennesker i krise, men det er ikke et kald, som vi kun udfører for vores egen tilfredsheds skyld - så kunne vi jo ligeså godt melde os som besøgsvenner!